

Evangelhia zilei de joi: Pentru a zbura sus

Comentariu la Evangelhia de joi din săptămâna a XVIII-a de peste an. „Simon Petru a răspuns: «Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu»”. Dacă suntem smeriți și deschiși voinței lui Dumnezeu, vom putea fi contemplativi și vom lăsa Duhul Sfânt să lucreze, așa cum a făcut cu sfântul Petru.

Evangelhie (Mt 16,13-23)

Venind în părțile Cezareii lui Filip, Isus i-a întrebat pe discipolii săi:

„Cine spun oamenii că este Fiul Omului?”

Ei i-au spus: „Unii, «Ioan Botezătorul», alții, «Ilie», alții, «Ieremia sau unul dintre profeți»”.

El le-a spus: „Dar voi, cine spuneți că sunt?”

Atunci Simon Petru a luat cuvântul și a zis: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Isus i-a răspuns: „Fericit ești Simon, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în ceruri. Și eu îți zic: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui. Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: ceea ce vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, iar ceea ce vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri”.

Atunci le-a poruncit discipolilor să nu spună nimănui că el este Cristos. De atunci a început Isus să le destăinuie discipolilor săi că trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere multe din partea bătrânilor, a arhiereilor și a cărturarilor, să fie ucis, iar a treia zi să învie.

Atunci, Petru, luându-l deoparte, a început să-l certe spunând: „Să te ferească Dumnezeu, Doamne! Asta nu ți se va întâmpla niciodată!”

Dar el, întorcându-se, i-a spus lui Petru: „Mergi în urma mea, Satană. Tu ești o piatră de poticnire pentru mine, pentru că nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor”.

Comentariu la Evanghelie

Când Isus le adresează celor
Doisprezece o întrebare
provocatoare – „Dar voi, cine spuneți
că sunt Eu?” – Petru este cel care
răspunde cu mai multă îndrăzneală:
„Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeuului
celui viu”. Prin acest răspuns, se pare
că Petru se ridică deasupra tuturor.
Isus îi arată că în cuvintele lui există
ceva care depășește orice concluzie
pur omenească: „Fericit ești tu,
Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea
și sângele ți-au descoperit aceasta, ci
Tatăl Meu care este în ceruri”. Poate
că însuși Petru nu înțelegea toată
profundimea mărturisirii sale de
credință. În orice caz, în acel
moment a fost în stare să vadă
dincolo de „carne și sânge” și devine
nimic mai puțin decât stânca pe care
avea să fie zidită Biserica lui Cristos.

Petru pare să zboare foarte sus și
totuși, la scurt timp, se prăbușește.

Isus explică faptul că tocmai misiunea Sa mesianică trece prin umilire și moarte, iar Petru pur și simplu nu înțelege. Mai mult, cu o anumită naivitate și îndrăzneală, începe să-L mustre pe Isus. Vrea să închidă măreția lui Cristos în conceptele lui omenești. Și atunci primește acel avertisment aspru: „Mergi în urma mea, Satană!”.

Când Petru se mișcă după o viziune pur omenească, cade și devine prilej de poticnire. În schimb, când se lasă condus de har, este în stare să se înalțe și să aibă o cunoaștere profundă a lui Dumnezeu.

Ceea ce i s-a întâmplat lui Petru ni se poate întâmpla și nouă. Uneori ni se pare că vedem totul limpede, că toate piesele vieții noastre creștine se potrivesc perfect și că suntem chiar în stare să luminăm pe alții. Sunt momente în care trebuie să ne umplem de recunoștință pentru

luminile pe care ni le dă Dumnezeu. Dar, dacă nu suntem atenți, dacă începem să avem o siguranță exagerată în ideile și părerile noastre, ne putem prăbuși. Și atunci începem să judecăm dintr-o perspectivă pur omenească. Nu înțelegem planurile lui Dumnezeu și, prin nemulțumirile noastre, pare ca și cum am încerca să-L corectăm pe Domnul, așa cum a făcut Petru.

Într-una din scrisorile sale, sfântul Josemaría folosea imaginea prafului pe care îl ridică vântul. Când bate vântul, praful se ridică și poate părea chiar auriu, pentru că reflectă razele soarelui. La fel se întâmplă și în viața noastră: chiar dacă uneori ne simțim neînsemnați, atunci când ne lăsăm purtați de suflul Duhului Sfânt, ne putem ridica foarte sus. Cu o atitudine de smerenie și de deschidere sinceră la ceea ce vrea Dumnezeu, vom fi capabili să ne mișcăm cu ușurință pe culmile vieții

de credință, reflectând lumina lui Dumnezeu asupra celor din jurul nostru.

Rodolfo Valdés // Photo: Joshua Sortino - Unsplash

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-joi-pentru-a-zbura-
sus/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-pentru-a-zbura-sus/) (17.03.2026)